

The Bell Tolls For Us All (2017)

When Montse proposed this year's project, I thought of Ernest Hemingway's *For Whom the Bell Tolls* and the poem "No Man Is An Island" by John Donne, from which Hemingway borrowed his title. The poem describes our interdependence as people, our need for each other, none of us can survive alone – as an island – we are part of a greater community, part of a species, part of an ecosystem. The poem states: "any man's death diminishes me, because I am involved in mankind; and therefore never send to know for whom the bells tolls; it tolls for thee." Thus, when one of us dies – a part of us dies too.

*"No man is an island,
entire of itself;
every man is a piece of the continent,
a part of the main.
If a clod be washed away by the sea,
Europe is the less,
as well as if a promontory were.
as well as if a manor of thy friend's
or of thine own were.
Any man's death diminishes me,
because I am involved in mankind;
and therefore never send to know for whom the bell tolls;
it tolls for thee."* **No Man Is An Island - John Donne, 1624**

This may seem like a simple idea and a philosophy that is easy to embrace, but in our everyday reality it is a challenge. As humans we are instinctively tribal and group ourselves with people who are similar to us, think like us, behave, dress and speak like us. We choose which differences in other people are acceptable and which are not. The primitive part of ourselves drives us to fear difference or fetishise it – that which is "not me", "not of the self", "other", "alien", "exotic". We have to consciously work to understand differences and tolerate the intense feelings and reactions we have to "otherness". If we allow ourselves to think about and reflect on the moments in which we experience "otherness" – that which is not "me / I / self" then we move away from our primitive fearful reactions of "you / thou / him / her / it / that" towards a greater compassion in our humanity.

La Campana Toca Per Tots Nosaltres (2017)

Quan la Montse va proposar el projecte, vaig pensar en *Per qui toquen les campanes* d'Ernest Hemingway i en el poema "Ningú no és una illa" de John Donne, del qual Hemingway va treure el títol. El poema descriu que som interdependents pel fet de ser persones, que ens necessitem els uns als altres, que ningú no pot sobreviure sol –com una illa–; som part d'una comunitat més gran, part d'una espècie, part d'un ecosistema. El poema afirma: "La mort de qualsevol home em menyscaba, perquè estic lligat a la humanitat. Per això, no enviïs mai ningú a preguntar per qui toquen les campanes: toquen per tu". Així, quan un de nosaltres mor, també mor una part de tots nosaltres.

"Ningú no és una illa,
complet en ell mateix.
Cada home és un bocí del continent,
una part del conjunt.
Si el mar s'emporta un terròs de terra,
tota Europa minva,
igual que si s'endugués un promontori,
o la mansió d'un dels teus amics,
o la teva pròpia.
La mort de qualsevol home em menyscaba,
perquè estic lligat a la humanitat.
Per això, no enviïs mai ningú a preguntar per qui toquen les campanes:
toquen per tu." **Ningú no és una illa - John Donne, 1624**

Això pot semblar una idea simple i una filosofia fàcil d'adoptar, però a la realitat diària és tot un repte. Com a humans, som tribals per instint i ens agrupem amb altres persones similars a nosaltres, que pensen, es comporten, es vesteixen i parlen com nosaltres. Triem quines diferències en els altres són acceptables i quines no. La nostra part primitiva ens porta a tenir por de la diferència o a convertir-la en objecte de fetixisme: tot allò que "no sóc jo", allò que és "impropi de mi" o "estraný" o "exòtic", "l'altre". Cal que treballem conscientment per entendre les diferències i tolerar els sentiments i reaccions intensos que ens provoca l'alteritat. Si ens permetem a nosaltres mateixos pensar i reflexionar en els moments que experimentem "l'alteritat" –tot allò que no és "jo/mi"–, podrem deixar enrere les reaccions de por primitives envers "tu/ell/ella/ això/allò" i assolir una compassió més gran en la nostra condició d'humans.